

ιδιώματα. Καὶ πρῶται μὲν ἐξ αὐτῆς παρείχθησαν εἰδικαὶ Διαλέκτοι, ἢ τῶν Μακεδόνων, ἢ τῶν Θετταλῶν, ἢ τῶν Ἡπειρωτῶν, ἢ τῶν Βοιωτῶν, ἢ τῶν Κρητῶν, ἢ τῶν Χαλκιδέων, καὶ ἢ τῶν Σικελῶν. Ἐφεξῆς δὲ, καὶ ἄλλαι ἐξ αὐτῶν ἀνεφύησαν μερικώτεραι, καθὼς Γρηγόριος ὁ Κορίνθου, εἰς τὸ περὶ Διαλέκτων σοφώτατον αὐτοῦ σύγγραμμα, τεχνικῶς ἐρμηνεύει λέγων « Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τῆς Δωριδος πολλαὶ εἰσιν ὑπο- » διαιρέσεις τοπικαί. Ἄλλως γὰρ Κρήτες διαλέγονται, καὶ » ἄλλως Ρόδιοι, καὶ ἄλλως Ἀργεῖοι, καὶ ἄλλως Λακεδαιμό- » νιοι· ἐτέρως δὲ Συρακούσιοι, καὶ Σικελοί. » Ἐπιφέρει δὲ τελευταῖον ὁ Συγγραφεὺς « Διαφέρει δὲ ἢ τῶν Κρητῶν διά- » λεκτος, ἢπερ Κυψέλας ἐχρήσατο, καὶ ἢ Λακώνων, ἢπερ » Ἀλκμάν, καὶ Σώφρων. Ἡ μέντοι Πινδάρου, καὶ Σιμωνίδου, » καὶ Βακχυλίδου παντελῶς ἀγνοεῖται, διὰ τὸ μὴ Δωριεῖς » εἶναι φύσει τοὺς Ποιητάς, ἔχειν δὲ μόνην αὐτῶν τὴν διά- » λεξιν. » Ἄλλὰ καὶ Δεσβίων εἰδικὴ Διάλεκτος, καὶ Συρακου- » σίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ Ῥηγίνων διακρίνεται παρὰ Γραμ- » ματικοῖς, καὶ ἢ ἐκ τῆς Χαλκιδέων τῶν ἐξ Εὐβοίας καὶ Δω- » ρίδος σύμμικτος τῶν Μεσσηνίας καὶ Ἰμέρας ἐν Σικελίᾳ κα- » τοίκων, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Θουκυδίδης (Συγ. 5. § ε.) λέγων « Καὶ φωνὴ μὲν μεταξύ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωριδος » ἐκράθη. Καὶ βέβαια ἢ μαρτυρία τοῦ Θουκίδου ἀρκεῖ νὰ πι- » στοποιήσῃ κάθε δὺσπισον ἐφεκτικὸν περὶ τῆς συγγραφῆς, καὶ ὑποδιαιρέσεως τῶν κατὰ χώρας εἰδικῶν ιδιωμάτων. Ἔσσε ἐξ αὐτῆς τῆς συνοπτικῆς ἐπαριθμήσεως, δεκαπέντε εὐρίσκομεν τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐγνωσμένας εἰδικὰς διαφορὰς τῆς Δωρικῆς Διαλέκτου· Πόσαι δὲ ἄλλαι ἔμειναν πρὸς ἡμᾶς παντελῶς ἀγνώ- » ρισται, τῶν ὁποίων τὰ κατ' ἰδιοτροπίαν πάθη τῆς φωνῆς, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν δημοτικὴν διαλεκτὸν ἀπαντῶντες, ἀδύνα- » τον εἶναι νὰ διακρίνωμεν!

